

Waterlelies rijkend
naar het licht.

Met de klok mee: Niet te missen; snoeken in de oeverzone. Even geduld voor de nachtduik, het is nog niet donker genoeg.
De karpers zijn de duikers vaak te snel af. Kleurenpracht net onder het wateroppervlak.

BOSCHMOLENPLAS IN HET DONKER

Twee uur heen- en twee uur terugrijden voor een nachtduik. Waar ben ik mee bezig? Elke keer weer verheug ik me op die rit naar deze fantastische zoetwaterduikstek de Boschmolenplas. Ik ga jullie uitleggen waarom!

«De zonnebaars is de schuldige aan mijn verslaving»

De zonnebaars is de schuldige aan mijn verslaving. Deze prachtige, maar ook gevreesde vis lokte mij naar de Boschmolenplas, een volgelopen grindgat in het Limburgse Panheel. Deze gekleurde jongens stonden destijds hoog op mijn lijstje om te fotograferen. En hier heb ik ze gevonden. Tijdens mijn eerste bezoek aan deze duikstek was het snel duidelijk dat het goed vertoeven is, zeker voor een nachtduik. Met volop begroeiing in de oeverzone waar veel vis zich prettig en veilig voelt, ben ik ook graag te gast. En er is zoveel meer te zien dan de zonnebaars! We zijn vandaag mooi op tijd en wachten even op het buitenterrein. De openingstijden verschillen per dag dus

voor vertrek heb ik nog even gecheckt op de website. Bij het toegangshek worden we vriendelijk verwelkomd door Mieke. Samen met haar man Maurits van Gulick beheren zij de duikstek Boschmolenplas. Een ruim parkeerterrein met avondverlichting, goede sanitaire voorzieningen, een kantine, vulstation en gastenverblijf bieden ons vandaag alles wat we nodig hebben. Snel kleeft ik me om en loop als eerste het water in. Ik weet het, haantje-de-voorste. Een slechte eigenschap, maar wanneer je onderduikt en het water nog niet vertroebeld is bij de instap, dan heb ik zo'n 'wow'-moment. De instap is eenvoudig en heeft zelfs een hellingbaan waardoor ook mindervaliden te water kunnen. Een steiger met een heuse vuurtoren met zwaailicht voor

de nachtduik straalt niet alleen licht, maar ook gezelligheid uit. In het doorgaans heldere water zwemmen we naar links en met het zonlicht erbij is het goed genoeg om op een ruime afstand van mijn buddy Bruno te zwemmen. Zo kunnen we het zoekgebied vergroten. Er zijn veel afgezonken objecten en ik zie zelfs reefballs die mijn gedachten naar Zeeland laten afdwalen. Maar niet voor lang, want ik word opgeschrikt door een schubkarper, meerdere zelfs! Dit is mijn ding, vissen fotograferen. Ik kan rustig meezwemmen met de schuwe karpers en ze observeren, ze laten veel toe vandaag. Ik krijg veel verschillende kansen om foto's te nemen en zo nodig de flitsers bij te stellen. Het kan al niet meer stuk deze duik en we zijn net begonnen!

DE PIJP

We vervolgen de koers naar links en snuffelen in de oeverzone tussen de waterplanten. Hier vind ik de meeste vis zoals baars, voorn en snoek. De waterplanten staan er voor een groot deel in het jaar mooi bij. Vlakbij de instapplaats zijn zelfs waterlelies te bewonderen. Het grind op de bodem geeft een warm gevoel aan mijn foto's. Tijd om te keren. Niet om de duik te beëindigen, maar te vervolgen naar 'De Pijp'. We passeren de beide instapplaatsen en bij het duikplatform hebben we wederom een ontmoeting met karpers. Na geruime tijd bereiken we op 3 meter diepte een inlaat vanuit de recreatiehaven welke in verbinding staat

met de Maas. Het stalen verdeelstuk aan de inlaat staat bekend als De Pijp. Niet dat deze verbinding veel wordt gebruikt, want de plas wordt grotendeels gevoed door grondwater. Dit grondwater is de basis voor deze heldere duikstek. We zien een schooltje driedoornige stekelbaarsjes maar we vinden niet wat we zoeken... Daarvoor hebben we de nachtduik nodig. Via een diepte van 7 meter zwemmen we terug naar de instap en genieten onderweg van enkele beelden. Een lokale kunstenaar maakte deze kunstwerken en liet ze afzinken. Nu is het een prachtige beeldentuin onder water. Als duiker zijn wij bevoorrecht om deze fraaie kunstwerken te kunnen bewonderen.

SCHOON VOLK

Wanneer de schemer invalt maken we onze tweede duik. Kort bezoeken we de linkerzijde en zetten daarna weer koers naar De Pijp. We vinden baars en jonge snoekjes tussen de waterplanten. Tijdens de schemering komt veel vis tevoorschijn en de gevlekte Amerikaanse rivierkreeft durft het nu ook aan om uit zijn schuilplaats te komen. Zijn scharen en lijfje zitten nog onder de kleiresten van het hol. Dat schuurt er de komende uren wel af met zoeken naar voedsel tussen de bodembedekking. 'Hoe later de avond, hoe schoner het volk,' zullen we maar denken. Karpers tref je met de nachtduik zelden of niet aan. In de nabijheid van ons doel krijg ik een lichtsignaal van

Stapavond: deze paling is nog 'laat' op.

De zeelt, een zeldzame waarneming in de Boschmolenplas.

«Dit is mijn ding, vissen fotograferen.»

Bedtijd? Nee hoor. Een wakker snoekje schuilt tussen het kranswier.

mijn buddy. Ik weet ogenblikkelijk wat hij heeft gevonden, zonnebaars. Een grote mannetjeszonnebaars ligt op de bodem. Eindelijk! Kort hierna valt mijn licht op een karaf en ik weet dat ik nu nog maar enkele meters van De Pijp verwijderd ben. Mijn duikfles raakt af en toe de oppervlakte wanneer ik boven de stenenpartij hang. En daar zijn ze dan, nog meer zonnebaarsen! Het is echt genieten. Ze zitten hier niet diep. En wat zijn het er veel! Allemaal even mooi. Nog iets verderop voor een steigertje zijn de waterplanten zo fraai dat ik mij in een aquarium waan. Wat op de heenweg nog even zoeken was naar allerlei soorten vis, is op de terugweg vanzelfsprekend. De ene na de andere rivierkreeft, pos, aal, snoek, baars of zonnebaars raakt mijn lichtbundel. We geven het onderling alleen nog door wanneer

het zeer bijzonder is, zoals een prooi in de bek, want anders kunnen we blijven seinen. We willen het water niet uit, maar als de manometers echt gaan tegenstribbelen, moeten we weer naar de kant. Het merendeel van al mijn duiken in deze plas kom ik zelden dieper dan 8 meter en zijn gemaakt in de periode juni tot en met november. Het zicht op diepte kan soms nog beter zijn. De vele afgezonken objecten zoals wrakjes, buizen, kanon, helikopter en kooien zorgen voor ieder wat wils. Bruno probeert met een Limburgs accent «Gaan we Gauw weer doen,» te zeggen. De geplande 'zachte G' komt er echter knoerhard uit. Schaterend van de lach en met een *high five* beginnen we aan de lange nachtrit huiswaarts. Amper is de terugreis ingezet of we verheugen ons al op de eerstvolgende duikdag naar deze geweldige zoetwaterstek. We komen snel terug!

Eén van de fraaie beelden is begroeid met driehoeksmosselen.

BOSCHMOLENPLAS

Duiken in de Boschmolenplas is alleen toegestaan via de entree en tijdens de openingstijden van duikcentrum Aegir-Stingray. De tijden staan vermeld op de website. Een dagkaart kost € 8,50 en een jaarkaart € 97,50. Er is een buffervulstation aanwezig in het gastenverblijf. Mindervaliden kunnen via de hellingbaan bij de hoofdingang te water. Op het geasfalteerde parkeerterrein gaat 's avonds de verlichting aan.

Adres: Bosmolenweg 14 in Panheel.
Website: www.aegir-stingray.nl/over-de-boschmolenplas/